

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Бургас, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г. Т. Канакиева

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора М. Ан. Д.
като разгледа докладваното от Г. Т. Канакиева Наказателно дело за
възобновяване № 20242000600043 по описа за 2024 година

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по искане на осъдено лице Б. Г. Д., чрез неговия защитник – адв. П. Н. от АК-Сливен, за престъпление от общ характер за възобновяване на наказателно дело.

С подаденото искане за възобновяване на наказателно дело, на основание чл.422, ал.1, т.5, вр. с чл.348, ал.1, т.1- т.3 от НПК, защитникът на осъдения твърди, че при одобряване на споразумението РС – Сливен е допуснал съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, като е одобрил в тежест на подсъдимия явно несправедливо наказание. Твърди се, че нарушенията на процесуалните правила се изразява в незаконния състав на съда, тъй като споразумението е разгледано и одобрено еднолично от съдията докладчик, вместо от съдия и двама съдебни заседатели предвид обстоятелството, че подсъдимият е бил непълнолетен. Твърди се и нарушение на чл.391, ал.1 от НПК - делото не е разгледано при закрити врати, нарушение на чл.392, ал.1 от НПК - на майката на дееца не е била предоставена възможност за упражняване на нейните права като родител, което е довело до нарушаване на правото на защита на осъдения. Твърди се

нарушение и на чл.394, ал.1 от НПК, тъй като делото не е разгледано по общия ред, а по реда на особените правила - чл.381 и сл. от НПК. Относно неправилното приложение на закона се сочи несъобразяване с разпоредбата на чл.382, ал.7 от НПК – неразбиране на дееца за правилната правна квалификация на деянието, което според данните по делото е било осъществено поради уплаха за живота на друго дете, което е било душено от пострадалия и при условията на неизбежна отбрана, поради което деянието е следвало да бъде квалифицирано като такова осъществено при условията на чл.12, ал.1 от НК и поставящо въпроса дали е следвало да се ангажира наказателната отговорност на дееца, затова че се е притекъл на помощ на друго дете. Сочи, че споразумението е било одобрено в нарушение на чл.330 от НПК като противоречащо на закона и морала. Навежда довод и за явна несправедливост на наложеното наказание предвид липсата на съставомерност от субективна страна. Претендира се обезсилване на споразумението като постановено от незаконен състав, възобновяване на наказателното дело НОХД№1210/23г. на РС – Сливен, отмяна на протоколното определение, с което е одобрено споразумението и връщане на делото на РП - Сливен или на РС - Сливен, за разглеждането му от друг съдебен състав.

В съдебно заседание осъденото лице се явява лично и с упълномощения си защитник, както и в присъствието на неговата майка - Г.Д. Д.а, поради непълнолетието му.

Неговият упълномощен защитник - адв. Н. заявява, че поддържа направеното искане за възобновяване на наказателното дело под № 1210/2023 г. на Районен съд – Сливен, на основанията посочени в него. Навежда довод за проведено съдебно заседание от незаконен състав, тъй като се касае за непълнолетно лице и съгласно цитираните процесуални норми, би следвало съдебният състав да бъде формиран от съдия и двама съдебни заседатели, с оглед на факта, че подсъдимото лице е било непълнолетно. Счита, че е нарушено правото му на защита по доводите, които са заявени подробно във внесеното искане, поради което наред с допуснатите съществени процесуални нарушения, определеното наказание на осъдения е явно несправедливо. Моли съда да постанови решение в една от двете алтернативи, които са поискани, а именно констатиране наличието на основание за обезсилване на протоколното определение, с което е одобрено споразумението, поради

факта, че съдебното заседание и съдебното производство пред Сливенски районен съд е проведено от незаконен състав, алтернативно да се констатира наличието на няколко на брой подробно описани съществени нарушения на процесуалните правила, които също следва да имат за резултат отмяна на определението и връщане на делото за ново разглеждане в Районен съд – Сливен.

Осъденият Д. в личната си защита заявява, че поддържа казаното от неговия защитник и няма какво да добави.

Представителят на АП - Бургас заявява, че искането за възобновяване на делото, като неоснователно, следва да бъде оставено без уважение. Твърди, че претендираните основания – съществено нарушение на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и несправедливост на наложеното наказание, не се откриват при анализ на материалите по делото. Сочи, че наказателното дело е решено и приключено в условията на специалната процедура по Глава 29 от НПК - решаване на делото със споразумение и за това са валидни единствено и само прецедурните правила, регламентирани с разпоредбите на чл. 381 - чл. 384а от НПК. Намира претенциите за обвързване на процедурата - решаване на делото със споразумение, с правилата по чл. 385 - 395 от НПК, за неоснователни, тъй като те са относими към воденето на досъдебното производство и разглеждането на съдебното дело по общия ред, а не по някоя от диференцираните процедури. Според прокурора разпоредбата на чл. 381, ал. 1 от НПК изрично предвижда обсъждането на споразумение между прокурора и защитника на обвиняемото лице, който безспорно е бил участник в наказателното производство от неговото начало. Сочи, че още на досъдебното производство като защитник на непълнолетния обвиняем, е участвал адв. К.К., редовно упълномощен от непълнолетния със съгласието на неговата майка Г. Д.а. Тя е присъствала и в съдебно заседание по време на изслушването и одобряването на постигнатото споразумение от съда. По отношение на състава на съда, намира възраженията за неоснователни, тъй като относно състава е в сила разпоредбата на чл. 382, ал. 2 от НПК, която изрично предвижда разглеждане на делото, по което е постигнато споразумение, еднолично, а не при условията на чл. 390, както се претендира. Твърди, че не се откриват основания да се приемат и възраженията относно правната квалификация на извършеното престъпление. Правата на непълнолетния обвиняем, са били

гарантирани и защитени в пълен обем от упълномощения от него и неговата майка защитник, а постигнатото споразумение е било изцяло подчинено на доказателствения обем от проведеното разследване по делото, с активното участие на обвиняемия и неговия защитник. Сочи, че не е мотивирано и искането, касаещо основанието относно справедливостта на наказанието. Намира претенцията за явна несправедливост на наложеното наказание за неясна при положение, че на обвиняемия е определено наказание „обществено порицание“, което е най-лекото в йерархията от наказания по чл. 36 от НК. Претендира отхвърляне на искането като неоснователно и необосновано.

В последната си дума осъденото лице моли да се уважи искането за възобновяване на делото.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите в искането на защитника на осъдения Д., съобрази устно изразените в съдебно заседание становища на представителя на апелативна прокуратура, на защитника на осъденото лице и провери материалите по делото, установи следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е направено от осъдено лице за престъпление от общ характер и в изискуемия от чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок, считано от деня на влизане в сила на определението за одобряване на споразумение. Същото е било окончателно и не е предвиден съдебен контрол.

Искането има за предмет на претендираната проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл.419, ал.1 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК – определение за одобряване на споразумение със сила на присъда, непроверена по касационен ред по жалба на подсъдимия, в чийто интерес се претендира отмяната.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на наказателното дело е неоснователно.

С протоколно Определение за одобряване на споразумение от 21.09.2023г. постановено по НОХД№ 1210/23г. по описа на РС – Сливен Д. се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл.129, ал.2 от НК, вр. ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, като вр. чл.55, ал.1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложено наказание „Обществено порицание“, което да се изпълни чрез поставяне на копие от съдебния акт на информационното табло на

Кметството в с. Жельо войвода, обл. Сливен за срок от един месец.

Наведените от защитника на осъдения Д. основания за възобновяване на наказателното производство по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т. 1 - т.3 от НПК не се подкрепят от данните по делото, поради което искането е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. Претендираните от защитата основания – съществено нарушение на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и несправедливост на наложеното наказание, не се установяват при анализа на материалите по делото. Наказателното дело е решено и приключено в условията на специалната процедура по Глава 29 от НПК - решаване на делото със споразумение и за това са валидни единствено и само процесуалните правила, регламентирани с разпоредбите на чл. 381 до чл. 384а от НПК. Претенциите за обвързване на процедурата - решаване на делото със споразумение, с правилата по чл. 385 до 395 от НПК, са неоснователни, тъй като те са относими към воденето на досъдебното производство и разглеждането на съдебното дело по общия ред, а не по някоя от диференцираните процедури. Разпоредбата на чл. 381, ал. 1 от НПК изрично предвижда обсъждането на споразумение между прокурора и защитника на обвиняемото лице, което безспорно е участвало в наказателното производство от неговото начало. Още на досъдебното производство като защитник на непълнолетния обвиняем, е участвал адв. К.К., редовно упълномощен от непълнолетния със съгласието на неговата майка Г. Д.а. Тя е присъствала и в съдебно заседание по време на изслушването и одобряването на постигнатото споразумение от съда.

По отношение състава на съда, възраженията са неоснователни, тъй като в казуса е приложима разпоредбата на чл. 382, ал. 2 от НПК, която изрично предвижда разглеждане на делото, по което е постигнато споразумение, еднолично, а не при условията на чл. 390, както се претендира.

Неоснователни са и възраженията относно правната квалификация на извършеното престъпление. Правата на непълнолетния обвиняем, са били гарантирани и защитени в пълен обем от упълномощения от него и неговата майка защитник, а постигнатото споразумение е било изцяло подчинено на доказателствения обем от проведеното разследване по делото, с активното участие на обвиняемия и неговия защитник.

Не е мотивирано и искането, касаещо основанието – явна

несправедливост на наложеното наказание. На обвиняемия е определено наказание „обществено порицание“, което е най-лекото в йерархията от наказания по чл. 36 от НК, поради което претенцията е неясна и неоснователна.

Мотивиран от изложените съображения, апелативният съд прие, че искането за възобновяване на наказателното производство по делото е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Ето защо и на основание чл.426, ал.1, вр. чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитника на Б. Г. Д. - адв. П. Н. от АК - Сливен, за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 1210/2023г. на Сливенския районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____